

Սայաթ Նովա

Հուր իս էշխով կըրակած

Հուր ի՛ս էշխով կըրակած,
Խոսկ իմ ասում առակած,
Ին սիրնա-էրծաթ ախպեր՝
Օսկեջըրով վարակած:

Հանփուրիս՝ սիրով հանփուր,
Վունց օր խեչին է դաստուր.
Օվ քիզ խայան մըտիկ տա՛
Դառնա էրկու աճկով կուր:

Վուր յիս ասի մ՝ իմացի,
Էշխի մեչը հիմնացի.
Ինձ հուրյան-բիրյան արիր,
Ասում իս թե՛ դիմացի:

Հուր ի՛ս, սիրով, սիրական,
Քիզի դուլլուղ պատվական,
Հագար թուբու կերակուր,
Սուրփ գինի անապական:

Պըխտուր սիրտըդ պարզ արա,
Բլբուլի պես փարզ արա,
Ասրձուն փա՛ռք, քաղկունն իս՝

Դարդրդ խանին արգ արա:

Արգ իս անում հագարին,
Հա՛ գարբաբին, հա՛ գարին.
Սիրտըս յարալու արիր՝
Աճկըս գու լա հա՛ գարին:

Հագ (արին) հագարի պիտի,
Էրած սրբտին ճար պիտի,
Յիս մե Էշխի ջունուն իմ,
Ինձ մե դողրու յար պիտի;

Յարի լիզուն բըլբուլ է,
Դաստամազը սնբուլ է.
Սայաթ Նովեն լալիս է,
Մագա՞ն դարիբ բըլբուլ է: